

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 78.632/16
van 6 januari 2026

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige
Gemeenschap 'zur Abänderung verschiedener Bestimmungen im
Seniorenbereich'

Op 9 december 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Gezin, Sociale Aangelegenheden, Huisvesting en Gezondheid van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Abänderung verschiedener Bestimmungen im Seniorenbereich’.

Het ontwerp is door de zestiende kamer onderzocht op 30 december 2025. De kamer was samengesteld uit Koen MUYLLE, wvd. kamervoorzitter, Toon MOONEN en Brecht STEEN, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Ilse ANNÉ, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Benjamin MEEUSEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 6 januari 2026.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap strekt tot wijziging van het besluit van 29 februari 2024 ‘zur Festlegung von Mindestpersonalnormen in Wohn- und Pflegezentren für Senioren’ en van het besluit van 6 juni 2024 ‘zur Festlegung gewisser Finanzierungsmodalitäten der Wohn- und Pflegezentren für Senioren für die Jahre 2024 bis 2029’.

In het besluit van 29 februari 2024 worden de personeelsnormen niet langer vastgelegd in functie van afzonderlijke wooneenheden. Daartoe worden onder meer de regels inzake de samenstelling, taken, aanwezigheid en opleiding van het personeel gewijzigd (artikelen 3 tot 19 en 23 tot 34 van het ontwerp). Daarnaast wordt de regeling van de samenwerking met de artsen herzien (artikelen 20 tot 22). De wijzigingen in het besluit van 6 juni 2024 strekken er in hoofdorde toe het loslaten van de benadering per wooneenheid te vertalen in de subsidieregels (artikelen 36 tot 42).

Het te nemen besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2026 (artikel 43).

RECHTSGROND

3. Wat de wijzigingen van het besluit van 29 februari 2024 betreft, vindt het ontwerp in beginsel rechtsgrond in artikel 35, derde lid, van het decreet van 13 december 2018 ‘über die Angebote für Senioren und Personen mit Unterstützungsbedarf sowie über die Palliativpflege’. Voor de bepalingen die de verwerking van persoonsgegevens regelen, moet bijkomend rechtsgrond worden gezocht in artikel 79, § 3, van het decreet.

Voor een aantal bepalingen kan bijkomend rechtsgrond worden gevonden in artikel 6, derde lid, van hetzelfde decreet, of, al naargelang het geval, in artikel 32, § 2, tweede lid, 3° en 9°, ervan.

4. Wat de wijzigingen van het besluit van 6 juni 2024 betreft, vindt het ontwerp rechtsgrond in artikel 100, § 2, vijfde lid, van het decreet van 13 december 2018.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. De aanhef moet worden aangepast rekening houdend met wat hiervoor werd opgemerkt over de rechtsgrond voor het ontwerp.
6. In de aanhef moet bijkomend worden verwezen naar het advies van de Inspectie van financiën en naar de akkoordbevinding door de minister van Begroting.¹

Artikel 9

7. In het ontworpen artikel 11.1, § 2, derde lid, van het besluit van 29 februari 2024 wordt bepaald dat het woonzorgcentrum de organisatie van de gestructureerde permanentie beschrijft in een “Konzept”. Gevraagd wat wordt bedoeld met dat begrip, antwoordde de gemachtigde:

“Alternativ könnte man den Begriff ‘Verfahrensbeschreibung’ benutzen. In diesem Konzept beschreiben die Wohn- und Pflegezentren für Senioren wie sie ihren Bereitschaftsdienst organisieren. Sie müssen festhalten, wann der strukturierte Bereitschaftsdienst organisiert wird (z. B; sonntags von 14 bis 17 Uhr), welche Maßnahmen sie ergriffen haben, um das Personal in den Wohn- und Pflegezentren zu schulen (wann wird der Krankenpfleger angerufen, wann wird der Notarzt angerufen, welche sind die Maßnahmen der ersten Hilfe die angewandt werden müssen). Darüber hinaus müssen sie beschreiben, wo sich die entsprechenden Telefonnummern befinden usw.”

Ter wille van de duidelijkheid strekt het inderdaad tot aanbeveling om het begrip “Verfahrensbeschreibung” te gebruiken.

Artikel 21

- 8.1. Waar de eerste zin van het ontworpen artikel 16.4, eerste lid, van het besluit van 29 februari 2024 de vrije keuze van de bewoner ten aanzien van huisarts en ziekenhuis als zodanig lijkt te regelen, volgt uit de tweede zin dat het aan het woonzorgcentrum staat om die keuze te respecteren.

Ermee rekening houdend dat het regelen van de rechten van de patiënt ten aanzien van de *beoefenaars* van een gezondheidszorgberoep een federale residuaire aangelegenheid betreft, die behoort tot de uitoefening van de geneeskunde,² dienen beide zinnen te worden geïntegreerd

¹ Zie *Beginnelsen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, formule F 3-4-7, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

² Adv.RvS 32.299/3 van 4 december 2001 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 22 augustus 2002 ‘betreffende de rechten van de patiënt’, *Parl. St.* Kamer 2001-02, nr. 50-1642/1, 60, opmerkingen 3.1-3.2.

zodat duidelijker de verhouding wordt geregeld tussen de bewoner en het *woonzorgcentrum*, dat de vrije keuze van de bewoner dient te respecteren.

8.2. Daarbij is nog rekening te houden met het volgende. Gevraagd om toelichting over de kwalificatie “wenn dies erforderlich und möglich ist” ten aanzien van de vrije keuze van ziekenhuis, antwoordde de gemachtigde:

“Es geht nicht darum die Wahlfreiheit einzuschränken. Wenn aber ein ‘Nottransport’ (dringender Krankentransport) notwendig sein sollte, hat kein Bürger die Wahl. Er wird zum nächstliegenden Krankenhaus gebracht.

Muss ein Bewohner für eine geplante Untersuchung in ein Krankenhaus, kann er frei wählen welches dies sein soll.”

Uit dat antwoord volgt dat de tekst van het voorontwerp niet overeenstemt met de bedoelingen van de stellers ervan. De bewoner heeft immers niet alleen de vrije keuze van ziekenhuis als dat noodzakelijk is. Dat moet worden verholpen.

Artikel 34

9.1. Het lijkt erop dat ook artikel 42, tweede lid, 3°, van het besluit van 29 februari 2024 moet worden aangepast, zodat erin respectievelijk wordt verwezen naar de ontworpen punten 2° en 3° van artikel 16, § 1, eerste lid, van hetzelfde besluit, in plaats van naar die punten in (het bij artikel 28 van het ontwerp op te heffen) artikel 20, § 1, eerste lid.

9.2. In artikel 34, 4°, van het ontwerp moet worden geschreven “Artikel 16.9” in plaats van “Artikel 16.2”.

Artikel 43

10. Artikel 43 van het ontwerp bepaalt dat het te nemen besluit uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2026. Het is dus de bedoeling er terugwerkende kracht aan te verlenen.

Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten kan slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar worden geacht, namelijk wanneer ofwel voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, ofwel de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling waarbij, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen worden toegekend ofwel de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast. Enkel indien de retroactiviteit van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen valt in te passen, kan deze worden gebillijkt. De gemachtigde verschaftte daarover de volgende toelichting:

“Ja die Entscheidung ist rückwirkend. Dies ist zum Vorteil der Wohn- und Pflegezentren, die keine Wohnbereiche mehr einführen/beibehalten müssen. Diese Einführung/das Beibehalten solcher Wohnbereiche erfordert erhebliche Anstrengungen, um die entsprechenden Personalnormen zu erfüllen.

Mit dem Abänderungserlass wird Rechnung mit dem Fachkräftemangel getragen und den Einrichtungen mehr Planungsfreiheit gegeben.”

De stellers van het ontwerp moeten ten aanzien van alle onderdelen van het ontwerp kunnen verantwoorden hoe de terugwerkende kracht in een van de hierboven opgesomde gevallen kan worden ingepast.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Ilse ANNÉ

Koen MUYLLE